

DRAHOVSKÁ



VČIELKA



ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZÁKLADNEJ ŠKOLY S MATERSKOU
ŠKOLOU V DRAHOVCIACH

ROČNÍK X.

ČÍSLO: druhé

ŠKOLSKÝ ROK 2018/2019



OBSAH

Úvodník	3
Šaliarsky Mat'ko	4
Karneval	4
Lyžiarsky výcvik	5
Korčuľovanie	6
Hollého pamätník	7
Vynášanie Moreny	8
Štúrove a Hollého rétorické Drahovce	9
Krajské kolo	10
Deň narcisov	10
Škola v prírode	11
Čitateľský maratón	12
Slávik Slovenska	13
Environmentálny týždeň	14
Zber papiera	15
Deň matiek	15
Drahovská olympiáda	16
Školské výlety	17 - 19
Naša tvorba	20 - 23
Naši deviataci	24



Milí čitatelia,

v školskom svete máme koniec roka dva razy. Pýtate sa, ako je to možné? Tu je vysvetlenie. Prvý koniec - toho kalendárneho roka - oslavujeme na Silvestra spoločne s našimi rodinami, priateľmi a známymi, hodnotíme a rekapitulujeme rok uplynulý a dávame si novoročné záväzky. Ten druhý zasa na konci školského roka predtým, ako sa všetci rozídeme na dvojmesačné prázdniny. Opakujeme si vedomosti, ktoré sme nabrali počas celého tohto obdobia, dostávame záverečné známky a v posledný júnový deň vysvedčenie za našu celoročnú školskú prácu. Pomalými krokmi sa približujeme k záveru školského roka 2018/2019 a ja vás všetkých pozývam na malé zopakovanie, zhodnotenie a pripomenutie si toho, čo všetko sme od januára zažili.

Prvá zastávka bude vo fašiangovom období, a vy sa dozviete, ako sme sa zabávali na karnevale. Prečítate si, ako sa mali druhostupniari na lyžiarskom a snowboardovom výcviku a ako sa deťom z prvého stupňa páčilo na korčuľovaní na zimnom štadióne. Tak ako po minulé roky prebehli v našej škole recitačné súťaže - Hollého pamätník a Štúrove a Hollého rétorické Drahovce i spevácka súťaž Slávik Slovenska. Jar sme privítali vynášaním Moreny. K ochrane a správne mu budovaniu nášho životného prostredia sme prispeli zberom papiera, počas environmentálneho týždňa sme ochutnali sladučky med a vytvorili projekty na tému Včela medonosná. Prvostupniari absolvovali Školu v prírode. V rámci osláv Medzinárodného dňa detí sme si zasúťažili na Drahovských olympijských hrách. Všetky triedy sa zúčastnili svojich koncoročných výletov.

Tento školský rok bol posledný pre našich deviatkov. Na ich ďalšej ceste za získavaním nových poznatkov a vedomostí im prajeme veľa síl a úspechov a nech sa začlenia do dobrých kolektívov na stredných školách. Nech im plány, ktoré si vysnívali, vychádzajú presne podľa ich vlastných predstáv a do nového života nech vykročia tou správnou nohou.

Prajeme vám nádherné letné prázdniny naplnené slnkom, pohodou, zábavou. Oddýchnite si, načerpajte nové sily, ktoré budeme opäť potrebovať v novom školskom roku 2019/2020. Krásne leto a dovidenia v septembri! ☺

Mgr. Stanislava Saganová

ŠALIANSKY MAŤKO



V minulom čísle sme vás informovali o školskom kole recitačnej súťaže v prednese slovenských povestí pre žiakov 2. až 7. ročníka základných škôl - Šaliansky Maťko, ktoré prebehlo v našej škole 26. 11. 2018. Okresné kolo tejto súťaže sa konalo 22. januára 2019 v CVČ v Piešťanoch. Našu školu reprezentovali Laura Manáková, Filip Bazala a Alica Rusnáková. Dievčatá ako víťazky školského kola vo svojej kategórii zarecitovali bez chyby, porotu však najviac oslovil prednes **Filipa Bazalu**, ktorý získal **2. miesto**. Srdečne blahoželáme!

KARNEVAL

Fašiangy, Turíce, Veľká noc ide, kto nemá kožuša zima mu bude.... Ktože by nepoznal túto ľudovú pieseň neodmysliteľne spojenú s obdobím veselí, zábav a karnevalov pred Veľkou nocou. Aj v našej škole sme usporiadali každoročný karneval dňa 5. 2. 2019. Deti z 1. stupňa sa v karnevalových maskách cez začarovaný les preniesli do rozprávkového sveta. Riešili mnoho zaujímavých úloh -



zbierali medovníčky na ozdobenie medovníkovej chalúčky, pomáhali Popoluške pripraviť sa na bál, Jankovi Hraškovi pomohli prenášať hrášok, spoznávali neznámych hrdinov z rozprávok. Po splnení úloh boli odmenení a najkrajšie masky vyhodnotené.

Žiaci 2. stupňa vytvárali projekty v rámci prevencie patologických javov s názvom Tolerancia nás spája. Cieľom bolo poukázať na náboženské, kultúrne či sociálne rozdiely medzi ľuďmi.



LYŽIARSKY VÝCVIK

Čas lyžiarskeho opät' prišiel. Ráno 17. februára sme odchádzali na lyžiarsky výcvik do Jasenskej Doliny. Keď sme sa ráno v deň odchodu všetci postretali, oči nám žiarili od nedočkavosti a nerozprávali sme sa o ničom inom, ako o lyžiach, snowboardoch, o snehu, o tom, ako nám bude super a ako sa všetci tešíme. Autobus ráno zase meškal, takže sme museli čakať, veď nič iné nám vlastne ani nezostávalo. Keď už konečne prišiel, naložili sme



všetko, čo bolo treba a odišli sme. S úsmevmi na tvári sme mávali rodičom cez okno a boli sme aj trochu radi, že budeme mať od nich na týždeň pokoj. Po ceste sme sa ešte zastavili pre pani zdravotníčku, ktorá bola neskutočne zlatá a ochotná. Už v autobuse bola super atmosféra, všetci sme sa smiali, rozprávali, hrali hry, jednoducho nám bolo super. Ešte sme mali jednu zastávku v Žiline v Tesco, kde sme si dokúpili všetko, čo nám bolo treba, a potom sme už rovno išli do Jasenskej. Bohužiaľ, k chate, na ktorej sme boli ubytovaní nevyšiel autobus, takže sme všetku batožinu museli niesť ručne a to isté s lyžami a snowboardami. Potom, ako sme sa ubytovali, sme hneď išli na svah. Tí zdatnejší hneď jazdili na veľkom vleku, alebo aj na lanovke a začiatočníci si zatiaľ museli všetko vyšliapať. Po príchode na chatu sme sa navečerali, a potom sa začala tá najlepšia časť lyžiarskeho – zábava na izbách. Hrali sme rôzne hry, rozprávali sme sa, púšťali sme si pesničky, jednoducho paráda. Boli sme však veľmi smutní z toho, že to všetko uteká tak rýchlo a z predstavy, že o chvíľu sme doma, nám bolo do plaču. Každý deň bol pre nás úžasný a boli sme veľmi radi, že ho môžeme tráviť spolu. Na svahu bývala tiež veľká zábava, učili sme sa rôzne triky, pretekali sme sa, skákali,... Asi najväčšia zábava bola na nočnom lyžovaní, ktoré má svoje obrovské čaro. Keď sme sedeli na lanovke, tak sme sa strašili a rozprávali sme sa o tom, čo všetko môže vybehnúť z toho strašidelného tmavého lesa. Bolo to jednoducho super, až nakoniec prišiel ten deň, ktorý nikto nechcel aby prišiel, deň odchodu. Boli sme veľmi smutní, lebo nikto ešte nechcel ísť domov. Pršalo, takže sme nešli na svah a pán učiteľ nám pustil Strážcov Galaxie. Keď sa skončil film, tak práve dokončili obed, takže sme sa mohli najesť. Aspoň jedno pozitívum dnešného dňa bolo to, že autobus prišiel až k chate, takže sme nemuseli nič nosiť až dole. Naložili sme všetku batožinu, nastúpili sme do autobusu a odišli sme. Ešte predtým sme sa poslednýkrát pozreli na svah. Nikto z nás neľutoval, že sme spolu prežili taký krásny lyžiarsky. Ďakujem všetkým za krásne prežitý týždeň.

Matej Brezovský, 9. ročník

KORČUĽOVANIE

„Chodievame sa korčuľovať zo školy. Vždy v piatok ideme autobusom do Piešťan na zimný štadión. Na štadióne je zábava, ale aj veľa detí. Korčule si obúvam sám. Vždy, keď ideme na ľad, tak sa trocha bojím, ale potom to prestane a s kamarátmi sa na korčuliach naháňame.“ (Tomáš Mertel)

„Koncom zimy sa chodievame korčuľovať na zimný štadión. Niekedy si v automate kúpim kakao. Najprv som sa veľmi nevedel korčuľovať, ale potom som sa naučil. Veľmi ma to tam bavilo. Rád sa pozerám, keď chodí fréza.“ (Juraj Dzuro)

„Zo školy sa chodievame korčuľovať na zimný štadión. Keď som bola prváčka, tak som sa nevedela korčuľovať. Teraz mi to ide. Chodíme sa korčuľovať každý piatok. Niekedy sa hráme na naháňačku. Mám to tam veľmi rada a rada sa korčuľujem.“ (Ema Današová)

„Korčuľovanie baví veľa ľudí. Každý piatok sa chodíme zo školy korčuľovať. Chodím tam veľmi rada a veľmi sa tam teším. S kamarátkami sa rady naháňame na korčuliach.“ (Melissa Kocianová)

„Chodíme sa korčuľovať zo školy a veľmi ma to baví. Sám si obúvam korčule v šatni a potom sa korčuľujem s kamarátmi. Som rád, že tam môžem chodiť.“ (Filip Rybár)



HOLLÉHO PAMÄTNÍK

Dňa 5. 3. 2019 sa uskutočnilo školské kolo súťaže Hollého pamätník. Zúčastňujú sa jej deti najzdatnejšie v umeleckom prednese poézie a prózy a ich hlavnou úlohou je podať literárnu ukážku s dôrazom na intonáciu, umelecké precítenie a celkovým dojmom zaujať publikum a porotu. Svoje recitačné



schopnosti predviedli mladší, ale aj starší žiaci. Recitátori predstavili zaujímavé literárne texty, ktoré odinterpretovali s vynikajúcim umeleckým prednesom. Súťaž sa rozdeľuje na tri kategórie, v ktorých sa súťaží osobitne v prednese poézie a prózy. Výkony žiakov hodnotila porota, ktorá pozostávala z pedagógov našej školy – Mgr. Stanislava Saganová, Mgr. Lenka Vančová a Mgr. Ivana Vlhová. Víťazi, ktorí sa umiestnili na prvých troch miestach, boli odmenení cenami v podobe kníh.

I. kategória

	Poézia	Próza
1. miesto	neudelené	Laura Manáková (3. r.)
2. miesto	Andrej Bleho (3. r.)	Melissa Kocianová (2. r.)
3. miesto	Adam Zurek (4. r.) Lucia Stodolková (4. r.)	Filip Rybár (2. r.)

II. kategória

	Poézia	Próza
1. miesto	neudelené	Filip Bazala (5. r.)
2. miesto	Kristína Lajchová (5. r.)	Adam Lengsfeld (5. r.)
3. miesto	Tomáš Zurek (5. r.) Dávid Putera (6. r.)	Nikolas Masaryk (5. r.) Lucia Rusnáková (6. r.)

III. kategória

	Poézia	Próza
1. miesto	neudelené	neudelené
2. miesto	Dominika Križanová (8. r.)	Nikolas Dzuro (7. r.)
3. miesto	Filip Surový (7. r.)	neudelené

Okresné kolo recitačnej súťaže sa konalo 11. 4. 2019 v Piešťanoch. Našu školu reprezentovali víťazi školského kola - v 1. kategórii Laura Manáková a v 2. kategórii Filip Bazala. Porota rozhodla a udelila **2. miesto Filipovi Bazalovi**. Srdečne gratulujeme!

VYNÁŠANIE MORENY

Stalo sa už zvykom, že v Drahovciach víťame jar vynášaním a pálením Moreny. Za celou myšlienkou stojí náš žiak 9. triedy Martin Segeš, známy svojou záľubou vo folklóre a v ľudových zvykoch. V piatok 22. 3. 2019 sme sa teda definitívne rozlúčili s tohtoročnou zimou a privítali sme tancom a spevom jar. Program sa začal na školskom dvore, kde deti z folklórneho súboru zatancovali, zaspievali a predviedli staré pohanské zvyky. Zároveň prebehol krst Detského folklórneho súboru Lipka púpavami a znak bol pokropený vodou. Následne sa celý krojovaný sprievod na čele s Morenou, nasledovaný deťmi a učiteľmi presunul k jazeru Pod Cigáňom. Pri jazere Martin Morenu zapálil a hodil do vody, čím sme dali zbohom vláde zimy.



ŠTÚROVE A HOLLÉHO RÉTORICKÉ DRAHOVCE

Dňa 4. 4. 2019 si svoje rozprávačské a interpretačné schopnosti žiaci našej školy overili v súťaži Štúrove a Hollého rétorické Drahovce, ktorá prebieha v dvoch kategóriách. Žiaci zaradení do prvej kategórie boli zo 4. – 6. ročníka, vyžrebovali si text (rozprávku, bájku, krátky príbeh) v rozsahu 200 slov bez záveru. Ich úlohou bolo do troch minút rozpovedať obsah textu s dotvorením vlastného záveru, pričom čas na prípravu mali desať minút. Žiaci 7. – 9. ročníka z druhej kategórie najprv predniesli doma pripravený vlastný text (rozprávanie, úvahu) na ľubovoľnú tému, ktorý museli odprezentovať v priebehu 3 – 5 minút. Potom bolo ich úlohou interpretovať vyžrebovanú (nezverejnenú) tému – rozprávanie s opisným prvками v priebehu troch minút, pričom čas na prípravu mali takisto 10 minút.

Súťažiaci v I. kategórii: Filip Bazala, Tomáš Zurek, Adam Lengsfeld, Nikolas Masaryk (5. ročník), Dávid Putera, Daniel Prekop, Saskia Boďová, Šimon Šarvaic, Andrej Janovský (6. ročník)

Súťažiaci v II. kategórii: Alica Rusnáková, Filip Surový, Nikolas Dzuro (7. ročník), Matej Babečka, Jakub Marcius (8. ročník), Martin Segeš (9. ročník)

Výkony súťažiacich hodnotila porota, ktorú tvorila predsedníčka Lenka Vančová, členovia Stanislava Saganová a Miroslava Rojková. Žiaci, ktorí sa umiestnili na prvých troch miestach v každej kategórii, získali diplomy a vecné ceny a postúpili do krajského kola.

Umístnenie	I. kategória	II. kategória
1.miesto	Filip Bazala – 5.A	Martin Segeš – 9.A
2.miesto	Saskia Boďová – 6.A	Jakub Marcius – 8.A
3.miesto	Nikolas Masaryk – 5.A Tomáš Zurek – 5.A	Matej Babečka – 8.A Nikolas Dzuro – 7.A



KRAJSKÉ KOLO

V stredu 17. apríla sa v našej škole konal už desiaty ročník okresného kola tejto súťaže. V priestoroch školskej knižnice sa zišli mladí rečníci z Trnavy, Piešťan, Hlohovca, Vrbového, Senice, Hrnčiaroviec nad Parnou, Smoleníc, Madunic, Dolných Zeleníc a Serede. Súťaž, ktorej celoslovenské kolo sa tradične uskutoční vo Zvolene, poctili svojou návštevou dve slovenské spisovateľky – Viera Valachovičová Ryšavá a Marina Mesárošová. Prijemne strávené dopoludnie sme ukončili autogramiádou a s vedomím, že pochvalné slová, ktoré tu zazneli, nás nenechajú pasívnych, ale nás motivujú k ďalším tvorivým aktivitám. Martin Segeš z 9. ročníka a Filip Bazala z 5. triedy si vybojovali krásne tretie miesta vo svojich kategóriách. Gratulujeme a ďakujeme za úspešnú reprezentáciu našej školy.



PhDr. Miroslava Rojková, riaditeľka školy

DEŇ NARCISOV

Deň narcisov je verejná zbierka Ligy proti rakovine a tento rok sa konala po 23.-krát. Ulice miest a obcí sa vo štvrtok 11. 4. 2019 naplnili žltými narcismi, ktoré sú symbolom vyjadrenia gesta podpory a spolupatričnosti s tými, ktorí trpia týmto ochorením. Aj my sme sa rozhodli pomôcť v tomto projekte tak, že sme zbierali symbolické finančné prostriedky v našej základnej a materskej škole. Každý, kto chcel, mohol vhodiť peniažky do zapečatenej škatule, ktorú mali na starosti deviataci Martin Segeš a Matej Brezovský. Spoločnými silami sa nám podarilo vyzbierať 147, 37€. Touto cestou ďakujeme všetkým žiakom a učiteľom, ktorí prispeli do zbierky ku Dňu narcisov.

ŠKOLA V PRÍRODE

V dňoch 8. - 12. apríla žiaci prvého stupňa absolvovali Školu v prírode na Starej Myjave. Žiaci boli plní očakávaní a veľmi sa tešili, pretože ich čakal zaujímavý program plný zážitkov. Ubytovaní boli v RZ FANTÁZIA. Po celý týždeň dávali na deti pozor naše pani učiteľky – Pažitná, Drobná a Lapošová. Hneď po príchode sa dozvedeli, aký ich čaká program a veru bolo z čoho vyberať. Mali klubovú činnosť: rybolov, lukostreľba, športový klub, skákací klub, koníky, počítačový klub, tvorivé dielne, štvorkolky, turistický klub, horolezectvo a tanečný klub. Po klubovej činnosti absolvovali olympiádu a najlepší športovci z každej školy boli počas večerného programu vyhlásení a odmenení. Najlepšími športovcami Drahoviec boli : 1. miesto – Timotej Janovský, 2. miesto – Sebastián Šimanský a 3. miesto - Patrik Ondrejka. V utorok hľadali poklad v okolí Fantázie. V stredu sa počasie trochu pokazilo, slniečko sa skrylo za oblaky a rozpršalo sa, preto aj popoludňajší program bol vnútri, ale aj napriek tomu veľmi zaujímavý. Žiakov čakala klubová činnosť a po nej sa rozbehlo podnikanie. Každá skupina si pripravila pozvánku a plagát k svojmu podniku (pošta, kaderníctvo, kozmetika, nechťové štúdio, veštiareň, tetovacie štúdio, masáže, fitness centrum, relax centrum, cestovná kancelária). Po predstavení svojej firmy sa každý rozdelil po priestoroch hlavnej budovy a žiaci prevádzkovali svoje podniky a mohli jednotlivé podniky aj navštíviť. Vo štvrtok mali až dvakrát na výber z klubovej činnosti a odvážnejší sa prihlásili do tanečného klubu Let's dance a pripravili sa na večernú súťaž. Každý večer mali žiaci bohatý program – mohli si zatancovať na diskotéke, pozrieť si dobrý film alebo sa zapojili do súťaží – Hľadá sa talent Fantázie, Miss a Missák Fantázie (Ninka Horúcková sa stala Miss Sympatia) a Let's dance. Deň odchodu bol aj smutný, aj veselý. Všetci si pobalili veci a upratali svoje izby. Po rozlúčke s animátormi sa však už žiaci tešili na príchod domov, kde ich netrpezlivo čakali rodičia. Škola v prírode sa deťom veľmi páčila a určite sa jej zúčastnia aj budúci rok.



Mgr. Nataša Pažitná

ČITATEĽSKÝ MARATÓN

Čitateľský maratón je súťaž, ktorej sa zúčastňujú žiaci najzdatnejší v čítaní a jej cieľom je čítať text bezchybne. Žiak, ktorý zle prečíta slovo, vynechá vetu, prípadne vetu nedočíta, zo súťaže vypadáva. Víťazom sa stáva ten, kto zostane čítať ako posledný. Dňa 25. 4. 2019 prebehol Čitateľský maratón aj v našej škole. Súťaže sa zúčastnilo 22 detí z 5. – 9. ročníka. Žiaci boli vybraní učiteľkami slovenského jazyka a literatúry ako najlepší v čítaní. Každý žiak prečítal jednu vetu z knihy od Ruda Morica *Z poľovníckej kapsy*. Prvé miesto si v ťažkom konkurenčnom boji vybojovala Veronika Fusková zo VII. triedy, ktorá bezchybne čítala text 1 hodinu a 42 minút a ako odmenu získala peknú knihu. Každý súťažiaci získal účastnícky list a sladkú odmenu.



Mená žiakov, ktorí sa súťaže zúčastnili:

5. ročník	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník
Filip Bazala	Samuel Árvay	Nikolas Dzuro	Matej Babečka	Nela Balonová
Kristína Lajchová	Maximilián Fedora	Veronika Fusková	Deana Lajchová	Matej Brezovský
Adam Lengsfeld	Tomáš Habr	Alica Rusnáková	Nina Vindišová	Adriana Dusíková
Matúš Nosko	Andrej Janovský	Filip Surový		Martin Segeš
Tomáš Zurek	Daniel Prekop			
	Šimon Šarvaic			



SLÁVIK SLOVENSKA

Lásku k folklóru a úctu k ľudovým tradíciám stále zachovávame aj u nás v škole a dôkazom toho je aj súťaž v interpretácii ľudových piesní s názvom Slávik Slovenka. Tento rok sa konala 26. 4. 2019 v priestoroch knižnice a zúčastnilo sa jej 16 detí rozdelených do troch kategórií. Do prvej kategórie boli zaradení žiaci 1. – 3. ročníka, do druhej žiaci 4. – 6. ročníka a do tretej žiaci 7. – 9. ročníka. Výkony



súťažiacich hodnotila porota v zložení pani učiteliek Mgr. Zuzany Macekovej, Mgr. Nataše Pažitnej pod vedením predsedníčky poroty - pani riaditeľky PhDr. Miroslavy Rojkovej. Víťazi, ktorí sa umiestnili na prvých troch miestach v každej kategórii, získali diplomy a vecné ceny.

Výsledky súťaže:

I. kategória

Poradie	Meno a priezvisko	Trieda
1. miesto	Laura Manáková	3.
2. miesto	Mária Perkovičová	2.
3. miesto	Viktória Šimanská	1.

II. kategória

Poradie	Meno a priezvisko	Trieda
1. miesto	Filip Bazala	5.
2. miesto	Saskia Boďová	6.
3. miesto	Dominik Dobrovolný	5.

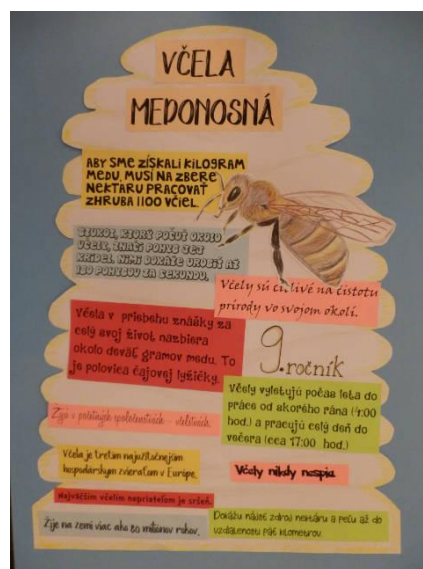
III. kategória

Poradie	Meno a priezvisko	Trieda
1. miesto	Martin Segeš	9.
2. miesto	Matej Babečka	8.
3. miesto	Alica Rusnáková	7.

Cenu poroty získala Melissa Kocianová z 2. triedy.

ENVIRONMENTÁLNY TÝŽDEŇ

V druhý a tretí májový deň sme oslávili v našej škole Deň Zeme. Obidva dni sa niesli v duchu tematiky včely medonosnej a dôležitosti včely v prírode. Cieľom bola výchova žiakov k pozitívnemu vzťahu k prírode a spoznaniu života včelstva. Vo štvrtok sme počas prvých vyučovacích hodín vyrábali projekty na tému včela medonosná. Po veľkej prestávke sme sa rozprchlí po obci, aby sme vyzbierali odpadky a vyčistili si okolie, v ktorom žijeme. V piatok sme sa dozvedeli veľa nových a užitočných informácií o včelách na prednáške, ktorou nás sprevádzal pán Habr. Po skončení sme mali možnosť ochutnať rôzne druhy medov a výsledky jeho práce. Opäť sme si pripomenuli, aké dôležité je pre nás životné prostredie a zvieratá, ktoré si musíme chrániť.



ZBER PAPIERA

Od 13. 5. 2019 do 20. 5. 2019 prebiehal u nás v škole jarný zber papiera. Spoločnými silami sme aj napriek nepriaznivému počasiu nazbierali 6 615,5 kg. Podľa priemeru prineseného papiera na jedného žiaka sa na prvom mieste umiestnili žiaci 3. ročníka, ktorým sa podarilo doniesť 1 599,5 kg. Druhé miesto obsadila 4. trieda, žiaci priniesli 1 354,5 kg a tretie miesto získali piataci, ktorí nazbierali 1 096 kg. Prvákom sa podarilo nazberať 559 kg, druhákom 268 kg, šiestakom 511,5 kg, siedmakom 367 kg, ôsmakom 496 kg a deviatakom 363,5 kg. Sme radi, že aj týmto spôsobom môžeme prispieť k obnove a zlepšeniu životného prostredia.

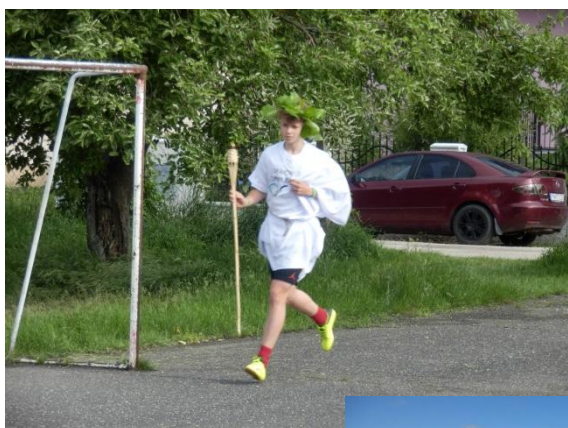
DEŇ MATIEK

V druhú májovú nedeľu si každoročne pripomínáme a oslavujeme sviatok, ktorý patrí všetkým mamám a babičkám. Dňa 12. 5. 2019 sa v Kultúrnom dome v Drahovciach uskutočnilo vystúpenie detí z materskej a základnej školy, ktoré tancom, spevom, básničkami i scénkami inšpirovanými ľudovou tradíciou vyjadrilo svoje poďakovanie a lásku svojim mamám. Na úvod sa predstavili deti z materskej školy. Po nich pokračoval slávnostný program vystúpením detí z prvého a druhého stupňa základnej školy a folklórnym súborom Lipka. Na záver dostali všetky mamičky a babičky od svojich detí a vnúchat pekný kvet. Veľká vďaka patrí všetkým účinkujúcim a pedagógom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na úspešnom priebehu celého programu.



DRAHOVSKÁ OLYMPIÁDA

V rámci osláv Medzinárodného dňa detí sme si na škole usporiadali druhý ročník Drahovských olympijských hier Michala Klasu - drahovského rodáka, člena Dukly Brno, ktorý reprezentoval ČSSR na Pretekoch mieru a na olympiáde v Moskve v roku 1980 získal bronzovú medailu. Ráno sa žiaci zišli na školskom dvore, kde sa zoradili do družstiev, ktoré reprezentovali jednotlivé štáty so svojimi vlastnoručne vyrobenými vlajkami. Počas uvítacieho ceremoniálu pani riaditeľka privítala starostu obce a všetkých súťažiacich. Matej Babečka z ôsmej triedy za všetkých zúčastnených zložil slávnostne olympijský sľub. Po zapálení olympijského ohňa sa začali samotné hry. Súťažiaci boli rozdelení do troch kategórií a zápolilo sa v behu, skoku z miesta, hode plnou loptou a futbale. Traja najlepší z každej kategórie sa postavili na stupeň víťazov a odniesli si tradičné ocenenie – zlatú, striebornú a bronzovú medailu. Touto akciou sa naša škola pripojila k výzve Slovenského olympijského výboru a podporila športovú aktivitu našich žiakov.



ŠKOLSKÉ VÝLETY

Každý rok sa počas mesiaca jún uskutočňujú školské výlety. Žiaci z ôsmeho ročníka stihli okrem školského výletu absolvovať aj exkurziu do Piešťan, kam sa 30. 5. 2019 vybrali pod dozorom pani učiteliek Majerníkovej a Pažitnej. Cieľom exkurzie bolo prehlibnúť si vedomosti z biológie, geológie či histórie svojho okolia. Ich kroky smerovali do Balneologického múzea a neskôr si poznatky z fyziky upevnili v priestoroch Elektrárne Piešťany na vzdelávacom programe – Ako oklamať svoje zmysly.



12. júna boli na výlete žiaci 1. a 4. ročníka pod dozorom pani učiteliek Papovej a Macekovej. Navštívili Ranč pod Babicou v Bojnnej, kde okrem prehliadky ZOO sa deti zabavili na detskom ihrisku, kde našli veľa rôznych atrakcií v podobe hojdačiek, kolotoča a preliezok.



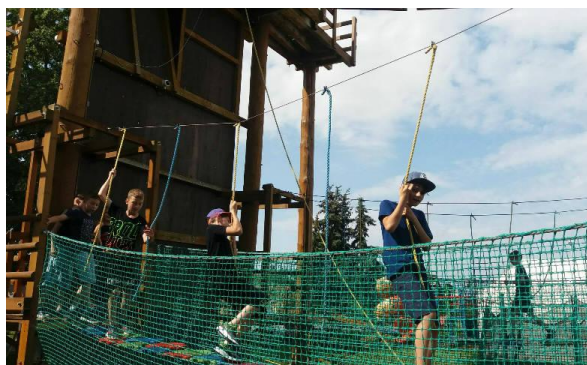
V ten istý deň 12. 6. 2019 si svoj výlet užili žiaci 3. a 6. ročníka pod dozorom učiteľov Jošta a Drobnej. Vybrali sa do Bratislavy, kde si prezreli ZOO. Potom sa zastavili v Laser Aréne, kde si užili jedinečnú zábavu v hre na dva tímy, cieľom ktorej bolo zasiahnúť súpera laserom.

Na druhý deň absolvovali školský výlet žiaci 8. ročníka v spoločnosti pani učiteliek Majerníkovej a Pažitnej. Ich kroky viedli taktiež do nášho hlavného mesta. Doobedie strávili v prírodnom prostredí Sadu Janka Kráľa a popoludní si preverili svoju kondíciu v Laser Aréne.

Za cieľ svojho výletu si vybrali Ranč pod Babicou aj druháci pod dozorom pani učiteliek Vlhovej a Saganovej. Prezreli si ZOO, kde mohli obdivovať sovu, lamu, medveďa, leva, koníky a mnoho iných zvierat. Potom sa deti vyšantili na preliezkach a rôznych atrakciách v areáli ZOO.



17. 6. 2019 navštívili v rámci školského výletu žiaci 5. ročníka mesto Trnavu pod dozorom pani učiteliek Bokorovej a Vančovej. Kopec zábavy a adrenalínu si užili v areáli ŠK Slávia v Lanovom centre. Potom sa presunuli do Laser Arény, kde si v jednotlivých tímoch zasúťažili v strieľaní laserom na protihráčov.



Do Trnavy išli na výlet aj siedmci s pani učiteľkami Vančovou a Bokorovou. Vystúpili po 143 schodoch na Mestskú vežu, odkiaľ sa im naskytl krásny výhľad na celé mesto. Skvelú zábavu si užili v Jump city, kde si mohli zaskákať v trampolínovej zóne, vychutnať 9D virtuálnu realitu či playstation 4. Podobne ako ostatné ročníky sa na záver presunuli do Laser Arény.



Nakoniec si svoj posledný školský výlet na základnej škole užili deviataci, ktorí navštívili Skalicu a jej okolie s pani učiteľkami Saganovou a Majerníkovou. Počas dvoch dní si užili veľa zábavy – plavili sa po Baťovom kanáli, prezreli si historické centrum mesta Skalica, vlastnoručne si vyrobili a ochutnali tradičný skalický trdelník. Deň ukončili ubytovaním v Zlatníckej doline, kde si večer opekali. Na druhý deň navštívili lanové centrum Tarzania a po dobrom obede sa vrátili domov plní nových zážitkov a spomienok.





NAŠA TVORBA

Strašidelné prázdniny

Volám sa Rasťo. Jedného rána som sa zobudil, umyl som si zuby, naraňajkoval som sa – každodenná klasika. Až do chvíle, kým som nezistil, že odlietame na týždeň do Francúzska. A aby toho nebolo málo, mali sme byť ubytovaní na nejakom divnom mieste – pri opustenom hrade.

Cesta bola nepríjemná, lebo veľmi pršalo. Na letisko sme prišli ustráchaní, ale boli sme radi, že sme konečne pristáli. Taxík nás odviezol na chatu a tešili sme sa na pobyt v nej.

Vošli sme do chaty, ale vôbec nebola podľa našich predstáv. Všade kopec špiny a namiesto oddychu nás čakala ťažká práca – upratovanie. „Do hája!“ skríkol otec. Deň sa premenil na noc, no ani tá nebola taká, ako by sme čakali.

Bola najstrašidelnejšia, akú som zažil. Z neďalekého hradu k nám doliehali strašidelné zvuky. Otcovi sa to nepozdávalo, tak sa tam šiel pozrieť. Prešli dve hodiny, ota nikdy. Tak sme sa oňho začali báť.

Celú noc sme ho hľadali, no nebolo po ňom ani stopy. Ďalšie ráno, keď sme vstali z postele, všimli sme si otrhanú postavu. A viete, kto to bol? Predsa náš stratený otec. Všimli sme si ho a išli sme mu rýchlo pomôcť. Dali sme mu horúci čaj a pripravili teplý kúpeľ s levandulovým olejom.

Mali sme naňho veľa otázok. Otec nám všetko vyrozprával. Povedal, že keď sa blížil k hradu, niekto alebo niečo ho zozadu buchlo palicou a prebudil sa až ráno. Keď sa prebudil, so strachom utekal k chate.

Na ďalšiu noc sme sa odvážili vstúpiť do hradu aj my. Bolo to tam celé zaprášené, no nábytok bol pekný. Videli sme veľa podivných obrazov. A zrazu sa na schodoch zjavila zahalená postava. Keď si nás všimla, vyparila sa.

Už sme chceli odísť, keď na nás z dverí vyskočil duch. Zdalo sa mu vtipné, ako sme sa ho naľakali. Našťastie boli neďaleko dvere, ktoré sme využili na útek. Chvíľu nás prenasledoval, ale keď sme sa blížili k chate, nechal nás ísť.

Uvedomili sme si, že potrebujeme pomoc, preto sme zavolali príbuzným. Boli práve v dedine vzdialenej asi päť kilometrov. Požiadali sme ich, aby zvolali ďalších ľudí a aby nám prišli na pomoc. Podarilo sa. Prišla skoro celá dedina a šup za duchom. Vchod do hradu bol už na prvý pohľad nepríjemný. Niektoré ľudia sa vyparili, zostalo nás tam iba zopár. A teraz sa začalo peklo. Zrazu sa zotmelo.

Ocitol som sa v chodbe, ktorá mala asi desatoro dverí a nevedel som, do ktorých mám vstúpiť. Netušil som, kde sú mama s otcom. Veľmi som sa bál. Prešiel som z chodby do predsieni a všimol som si otca, ktorý ma tiež hľadal. Rozhodli sme sa, že nájdeme ostatných. Prešli sme do kuchyne. Tu na zemi ležala vylakaná teta. Postupne sme našli všetkých, ktorí tam s nami boli a rýchlo sme hľadali východ.

Vtedy sa znovu zjavil duch dal nám pár úloh. Sľúbil, že keď ich splníme, môžeme bez strachu odísť. Jeho úlohy boli:

- prvá úloha: vyčistiť celý hrad a dokúpiť nábytok,*
- druhá úloha: nasekať drevo,*
- tretia úloha: nakúpiť potraviny.*

*Kým sme splnili všetky úlohy, trvalo nám to tri mesiace
O tri mesiace...*

„Môžete odísť,“ hovoril nám duch. Už sme boli na odchode, zrazu na nás vybehne duchova manželka. „Kamže, kamže,“ povedala, „ešte ste nepočuli moje úlohy!“ „No sem s nimi,“ hovorím.

Prvá úloha: ušite mi šaty. Druhá úloha: kúpte mi drahé šperky. Tretia úloha: vyzdobte hrad ako najlepšie viete.

O dva mesiace...

Duch s manželkou nás pochválili, že sme všetko zvládli a pustili nás do chaty. Boli sme šťastní, aj keď sa naša dovolenka predĺžila z týždňa na päť mesiacov.

Všetko sme to vyrozprávali našim príbuzným, ktorí nás ešte stále čakali na chate a večer sme sa trochu zabávali, aby sme zahnali tie strašidelné spomienky.

Ráno sme si zavolali taxík, ktorý nás zaviezol na letisko. Sadli sme si a čakali sme na uvoľnenie trasy pre prilet lietadla.

Trasa sa uvoľnila, lietadlo priletelo a my sme mohli v pokoji nastúpiť a odletieť. Šťastne sme pristáli na letisku v Bratislave. O pár minút sme nastúpili do autobusu, ktorý nás odviezol rovno do Drahoviec.

Tomáš Zurek a Adam Lengsfeld, 5. ročník

SEN

V jedno pokojné popoludnie sa chlapec menom Adrián hral so svojim bratom Samom a sestrou Janou na schovávačku. Samo sa skryl za gauč a on sa chcel skovať za závesy. Vtom si všimol, že pod posteľou je diera. Chcel sa pozrieť, čo v nej je, ale nevedel sa pod ňu dostať. Poprosil brata o pomoc. Samo mu musel prisahať, že nikomu nič nepovie. Spoločne odsunuli posteľ a Adrián do nej skočil. Samo chcel tiež, no diera sa hneď zavrela. Vylakaný brat to povedať mame, ale spomenul si na sľub, ktorý dal Ad'ovi.

Diera bola ako šmyklavka. Bola v nej tma, no sem – tam sa objavili malé otvory, cez ktoré sa dalo nazrieť von. Adrián videl stromy, ktoré vyzerali ako lízatka a ihličnany boli z cukrovej vaty. Niektoré zasypal sneh, občas sa objavili aj palmy, ale najkrajšie boli tie, ktoré neustále horeli a nič nebolo spálené. Chcel sa tam ísť pozrieť, no tunel ho vyhodil v priekope, odkiaľ nevidel cestu nahor. Zrazu sa za ním niečo pohlo a povedalo: „Ahoj“ Adrián sa zľakol, otočil sa a za ním nikto. Zľava sa ozvalo: „Tu som, ako sa máš?“ Ad' sa zahnal a cítil, že do niečoho udrel. Zrazu sa pred ním zjavil chameleón vysoký asi ako on. Volal sa Hugo a mal na sebe klobúk. Adrián sa ospravedlnil a spýtal sa ho, či vie, ako sa dostať von z priepasti. Hugo zapískal a prišli stovky malých pavúčikov, uplietli zo siete dlhé a pevné lano. Keď sa naň vyšplhali, ocitli sa v strede hustého a tmavého lesa. Zdalo sa, že je všetko v poriadku, no vtom ich začali naháňať vlky. Utiekli im až do sveta sladkostí. To bol Hugov najobľúbenejší svet. Adriánovi sa tam tiež veľmi páčilo, ale najviac ho to ťahalo k horiacim stromom. Zatiaľ čo sa Hugo napchával čokoládovými zajacmi, Adrián vyliezol na strom a hľadal krajinu, do ktorej sa chcel ísť tak veľmi pozrieť. Keď ju našiel, pomaly sa vydali na cestu. Ale Hugo ho neustále prehovárал, aby tam zostali. Nakoniec ho Ad' prehovoril a išiel s ním. V snežnom svete sa mu zasekla noha, Hugo začal z plných úst vrieskať a vtom sa prepadli do jamy, v ktorej uviazli na tri hodiny. Našli ich tam lovci, ktorí ich chceli okamžite zastreliť, ale našťastie ich zachránil yeti Arnold. Jedného z nich odhodil a zaboril sa hlavou do snehu, druhého omlátil o strom a o tom treťom už nikto nikdy nepočul. Vytiahol ich po pár minútach, keď už sa odvážil skočiť do jamy a Adrián mu vysvetlil, kam spolu s Hugom idú. Arnold išiel teda s nimi a povedal, že ich bude ochraňovať. „Musíme sa vrátiť cez temnomániu,“ vysvetľoval Arnold. Hugo sa od strachu zatriasol a ostatní už boli na hranici s cukríkovým svetom. Tak sa rýchlo pritiahol k yetimu a už bol pri nich. V cukríkovom svete okolo nich cupkal malý čokoládový zajo. Spýtal sa, kam idú a hneď, ako to zistil, utiekol a ani sa nerozlúčil. Po vstupe do temnománie si všimli, že všade sú rozvešané ozdoby a nad nimi visela obrovská vlajka s nápisom TEMNOKON. Zrazu spoza ich chrbta vyletel malý netopier. Jeho prvá reakcia bola, že sa zľakol, no potom extrémne hlasno zapískal a vyletel obrovský roj netopierov, ktorý ich okamžite odniesol ku gigantickej priekope. Zrazu sa ozvalo dunenie. Mysleli si, že je to zemetrasenie a všetci zmeraveli od strachu. V skutočnosti to nebolo zemetrasenie, bol to sedemdesiatdva metrový kráľ kostlivcov. Medzi kľúčnymi kosťami mal kryštál. Kamaráti začali utekať ako o život a od strachu skočili do stometrovej tmavej jamy.

Mysleli si, že už sú mŕtvi, no vtom sa Adrián zobudil celý upotený a preľaknutý. Pozrel sa však na poličku a tam si všimol svojich snových plyšových kamošov. Už vedel, že pre neho už navždy budú Hugo, Arnold a Malý netopier. Adrián sa síce nedostal k ohnivým stromom, ale takýto zážitok by tam určite nezažil.

Nikolas Masaryk, Dávid Kocian, 5. ročník

Lajka

Lajka – meno, ktoré pozná asi každý. Možno vám je len trošičku povedomé a neviete presne, v akej súvislosti ste o ňom počuli... Ale určite ste už počuli o psíkovi - teda o fenke - ktorého vystrelili na malej kozmickej lodi do vesmíru. No ako sa to všetko stalo, to vám teraz porozprávam.

Lajka bola fenka kríženca huskyho s teriérom. Túlala sa po ruských uliciach a hľadala niekoho, kto by ju mal aspoň trochu rád. Raz ako tak kráčala po moste, zbadala som ju ja. Bola som vtedy ešte malé dievčatko, ktoré tlačilo kočík s bábikou. Keď som ju uvidela, prosila som mamu, aby sme si ju zobrali domov. Mama mala zvieratká veľmi rada a tak súhlasila. Pre istotu sme skontrolovali, či nemá obojok alebo niečo, čo by dokázalo, že niekomu patrí. Nič také sme však nenašli.

Keď sme prišli domov, dala som jej granulky a vodu. Ani som sa nestihla otočiť, všetko jedlo bolo fuč. Doteraz si pamätám jej oči, ktoré od radosti svietili ako malé hviezdičky. Keď dojedla, zobrala som ju okúpať do vane. Hravo naháňala bublinky, ktoré poletovali okolo nej. Prvú noc spala so mnou a celú dobu sa odo mňa nepohla. Opatrne ohrýzala moju plyšovú hviezdičku, ktorú som mala ako vankúš.

Milovala som vesmír. Po celej izbe som mala polepené hviezdičky, planéty, kométy a slnká. Všade som mala obrázky, na ktorých som ja ako astronautka v skafandri. Neskôr ku mne pribudla aj Lajka. Vyrobili sme spolu kartónovú raketu a tam som sa s Lajkou hrávala.

Ako som rástla ja, rástla so mnou aj Lajka. Boli sme ako najlepšie kamarátky. Kam som išla ja, tam bola aj Lajka. Raz v som v novinách objavila článok, že hľadajú psíka alebo fenku na pokusný let do vesmíru. Hneď som bežala za maminou, aby tam zavolala, že máme doma takú fenku. Týždne čakania sa mi zdali nekonečné.

Nakoniec zazvonil telefón a pani nám oznámila, že nás pozývajú na kasting. Blížil sa deň Lajkiných druhých narodenín. Nasledovalo ďalšie čakanie na chvíľu, kedy vstúpime do veľkej brány a ukážeme porote našu Lajku. Cítila som, že je nervózna. Ved' kto by nebol. Zobrali si ju do miestnosti s červeným nápisom "VSTUP LEN PRE ZAMESTNANCOV".

Prešli asi tri hodiny, kým konečne vyšla. Celá sa triasla. Hneď som ju objala, bola som rada, že to už má za sebou. Pán v okuliaroch nám povedal, že sa nám čoskoro ozvú. Čakali sme asi pol roka, kým prišla správa, že ju vybrali. Od šťastia som odhodila všetky ceruzky a pastelky, ktoré som si práve upratovala.

Keď nadišiel deň D, všetci sledovali televíziu, len ja som bola priamo na mieste so svojou fenkou. Uvidela som jej raketu. Bola väčšia ako tá naša, v ktorej sme sa hrávali. Vraj to nebola raketa, ale družica a volala sa Sputnik 2. Nenápadne som jej tam schovala moju prvú a najobľúbenejšiu kresbu. Ešte raz som jej zakývala a bola preč.

Tretí november 1957 sa navždy zapísal do histórie. Bol to deň, keď moja Lajka odletela na svojej družici do vesmíru. Dlhý čas som o nej nič nevedela. Celé noci som preplakala, chýbala mi. 14.4 1958 nám zazvonil telefón. Oznámili nám, že Lajka kvôli prehriatiu družice zomrela. V tom momente som prestala vnímať svet okolo seba. Plakala som. Asi o mesiac mala Lajka pohreb. Mnohí ľudia si ju zapamätali ako prvú živú bytosť, ktorá vyletela do vesmíru. No ja som si ju zapamätala ako tú najlepšiu kamarátku. Dnes tu sedím a píšem na papier, čo som zažila a som za to vďačná. Mám síce 73 rokov, no nikdy na ňu nezabudnem. Ako som ju našla, ako som ju krmila, ako pri mne spala alebo ako sme sa hrali v rakete. Každý večer sa pozriem na nebo a vidím dve malé hviezdy. Síce svietia len slabo, ale vždy mi pripomenú jej oči. Lajka nedávno oslávila 61. výročie smrti. Toto som napísala ako spomienku na ňu. Nikdy na ňu nezabudnem.

Timea Maceková, Lesana Behanová, 8. ročník



Milí deviataci,

deväť rokov strávených v našej škole uplynulo a na vás čakajú nové školy. Chceme vám popriať veľa úspechov, aby sa vám v živote darilo a aby ste našli v novej škole tak dobrý kolektív, akým ste boli u nás. Všetko dobré!

